

Jákup Oluf á Lakjuni á sandinum saman við tveimur abbasynum

í Beta. Síðani tá havi eg verið uppi í hesum.

– Men eg skal ikki dylja, at tað er torført at leggja av at vera sjómaður. Onkur hevur sagt, at tað er torførari at leggja av at vera sjómaður, enn tað er at leggja av at roykja, og tað kann gott vera, at tað er nakað í hasum.

Jákup Oluf og seyðurin

Tú hevur ikki prátað leingi við mannin, sum vit eru inni á gólvnum hjá, áðrenn tú varnast, at hann hevur stór-an áhuga fyri seyði:

– Fyri nakað nógvum árum síðani keypti eg eina hálva gyllin Innandals. Har gongur nógv uppá mörkina. Hálva gyllin ber fyra ær, og so havi eg okkurt annað frælsi, so um vetrarnar eru einar átta ær í kjallaranum undir hjallinum. Nú eru tær í haganum.

– Tað er vælsignað at vera saman við seyðinum. Tú kennir tað, sum um alt annað er útistongt, eingin sigur nakað, og tú kanst sita langar lötur og eygleiða seyðin, meðan hann etur.

Heimferðin

Hóast høga aldurin, so fylgir vinnulívsmaðurin og fyrrverandi skiparin væl við í øllum tí, sum fyriferst í landinum. Hann hevur avgjördar politiskar áskoðanir, og hann hevur ofta givið til kennar, at hann heldur tað vera so sera týðningarmikið, at tað ikki bara verður lurtað eftir serfrøðingunum, sum hava verið burturi og lært. Lívsroyndir og lívsvisdómur telja nóg hjá honum. Men hann ber ikki agg til teirra, sum hann so ofta hevur havt orðadrátt við. Orðaskiftið við summum av hesum lærdu monn-

unum hevur gjørt, at teir eru vornir vinnmenn, men Jákup Oluf verður ongantíð samdur við teir.

Vit eru lidnir at práta. Tá ið vit heilsa farvæl, heldur hann fyri:

– Ja, eg havi altíð kent tað, sum at framtíðin hevði nakað spennandi og ríkt at bjóða, og hóast eg eri farin um tey áttati, so kenni eg hetta framvegis at vera soleiðis.

Jákup Oluf tekur afturí aftur sangin hjá elsta soninum. Í síðsta ørindinum verður tikið til: Til hús eg nú raggi so tungur á fót – sum tíðin hon rennur, sum vindurin skjóti – og brátt er tað kvøld, eg má siga farvæl. Men ljósið og sandin á strondunum gyltu, har gleðin er ævig, sum her vit ei skiltu, – ta sjón eg skjótt siggja nú skal.

– Ja hatta er so beinrakið.

Nú biði eg eftir, at Frelsarin, sum tók sær av mær, tá eg var ungur, skal taka meg heim til sín. Tað er tað besta at hyggja fram ímóti og gleða seg til.

Vit takka fyri prátið og ynskja Miu og Jákup Olufi eina góða varmakeldustevnu og framvegis eitt gott summar.

Sum smádrongur lítli

Í prátinum, sum vit hava við Jákup Oluf á Lakjuni, sipar hann fleiri ferðir til sangin, sum elsti sonur hansara, Victor á Lakjuni, hevur yrkt um lítla drongin, ið spældi á sandinum, og sum nú er vordin ein gamal maður.

Ein annar sonur Jákup Oluf á Lakjuni, Jógvan, gav í 1986 út bandið Heima. Jógvan kallaði bólkin, sum sang og spældi Bros, og millum sangirnar á bandinum var hesin um smádreingin. Jógvan og Eyðun á Lakjuni eiga lagið.

Vit loyva okkum at endurprenta yrkingina hjá Victori á Lakjuni.

Sum smádrongur lítli eg rann her á sandi,
og nú millum piltarnar aftur eg standi;
fram fyri meg renna øll minnini kær.
Eg siggi teir oman mót alduni renna,
at aldan brátt aftur teir fær.

Teir renna og tuska og spæla so kátir
og merkja ei á sær, at teir eru vátir,
tí regnið nú oysir tað himinum frá.
Eg standi væl hjálvaður í einum jakka
við hettuni smoygdari langt upp um nakka,
og skelvi og skultri mær á.

„Kom her, tú mín lítli!“ Hann kemur við skundi.
„Greitt frá mær um slektina kanska tú kundi?“
so bílsin hann hyggur í andlitid mitt.
„Mín faðir er Dánjal, og abbi er deyður,“
so fryntligt hann svarar, væl dámdur og reyður,
og brosið er dámligt og blítt.

„Eg kendi tín abba, her mangan vit spældu,
vit runnu á sandi og oman mót aldu.“
Hin lítli, hann stendur og lýðir væl á.
„Nú eri eg gamal, men væl enn eg minnist,
tá vit vóru smáir – nú flokkurin tyrnnist.
– Tó, alt er tað sama sum fá.“

Hin lítli, hann lurta, við høvðinum nikkar,
gerst ótolin, bráður runt um seg hann kikkar;
hann smílist og sigur: „Eg fara nú má!“
– Á barnsliga, reina, ódálkaða gleði,
tá lívið var cydnusamt á hvørjum degi,
– tað aldri eg aftur kann fá.

Eitt bil enn eg standi og hyggi um sandin,
í bróstinum kenni eg kenstur sum brandin,
og vildurnar tala við serskiltum ljóð.
Har piltarnir renna so kátir og spæla,
– tann myndin er ævig – hon má við meg tala.
Tann tíðin var stutt, ljós og góð.

Til hús eg nú raggi so tungur á fót,
– sum tíðin, hon rennur, sum vindurin skjóti –
og brátt er tað kvøld, eg má siga farvæl.
Men ljósið og sandin á strondunum gyltu,
har gleðin er ævig, sum her vit ei skiltu,
– ta sjón eg skjótt siggja nú skal.

SKORSTEINS-SÓPARIN!

Reinsan av skorsteinum
og roykrørum
Søla og uppsetan av:

- ✓ Reinsilúkum
- ✓ Roykhattum
- ✓ Fugla-ristum
- ✓ Isokern

Skorsteinssóparin
ynskir øllum
eina góða
varmakeldu

Telefon
22456
86458

Tað hevur gingið væl hjá Boðasteini

Hevur gjørt tíggu túrar higartil í ár, sum hava givið
ímillum ellivu og tólv milliónir krónur

Boðasteinur, trolarin hjá fuglfirðingum, sum áður hevur itíð bæði Rock Amador og Beinir, er á veg inn at landa í Wales.

Teir royna eftir búrfiski suðuri við Azorurnar, og tað hevur gingið væl higartil í ár.

Hesa ferð hava teir 47 tons av búrfiski, trý tons av stinglaksi og niggju tons av blandaðum. Teir landa í Milford Haven í Wales, og fiskurin verður seldur á uppboðssølu í Boulogne í Fraklandi.

Prisurin á búrfiski liggur

um 20 krónur kilo, og tá hesin túrurin er av, hava teir selt fyri ímillum 11 og 12 milliónir higartil í ár. Tað hava teir á tíggu túrum fingið fyri umleið 500 tons av búrfiski, og so nakað av stinglaksi, langasporli, hávi og øðrum fiskasløgum.

Tað eru trettan menn við Boðasteini, og skipari er Harry á Lakjuni. Í lötuni loysir stýrimaðurin, Símun Einarson, av á brúnni.

Bara í búrfiski

Fuglfirðingar fóru at reka Boðastein stutt fyri jól í 1994. Teir hava mest sum

bara verið í búrfiski síðani tá. Ein túr vóru teir á kongafiskaveiðu í Irmingarhavinum, og teir hava verið ein ísfiskatúr eystanfyrir.

Í ár hava teir bara verið á búrfiskaveiðu. Teir fóru úr Føroyum 2. januar. Tað hoyra einir 15-16 menn til bátin, og summir hava verið heima okkurt skiftið, síðani teir fyri einum hálvum ári síðani fóru úr Føroyum.

Nú kemur báturin heim, tí onkrar smávegis umvælingar og eftirlit skulu gerast.